

Christian Morgenstern,
El Hechicero

tradukita de Hans Eiseneck

Un hechicero, con esposa
vino un día a la fosa
de su maestro, y al profesor
pidió: “¿Me cuentas? ¡Por fa-
vor!”

El profesor sin vacilar
subió y comenzó a hablar.
Desde allá de su letrero
se dirigió al hechicero:

“El hechiuno” le explica,
“el hechidos” después indica,
“el hechitres” dice al fin,
“con eso basta ¡chiquitín!”

El hechicero, conmovido
por lo que capta su oído,
al maestro ruega, encantado,
que le adjunte un quebrado.

Pero el profesor confiesa
que nada sabe con certeza:
“Hay muchos hechos. Hechi-
ceros
únicamente hay enteros.”

El brujo se volvió muy triste:
“Mi cara mitad, ¿no la viste?”
Ya que no era sabio
con gratitud se despidió.

...

Christian Morgenstern,
Varulven

tradukita de Sven Collberg

En varulv lopp från fru m.m.
en vacker afton samt begav
sig till en bymagisters grav
och bad: “Var snäll och konjugera.

mig!” Byskolläraren stod upp
på blecknamnsskyltens
mässingknopp
med svar till den, som satt på
pass
med tåligt korslagd tass på tass.

“Jag var-ulv 1:a pers. i sing.,
du, han, hon, den, det var-ulv. Så
vi voro-ulv, I voren. På
de voro-ulv kom ingenting.”

Varulven myste glad åt hur
pers. hade följts av sing. och plur.
“Fast”, bad han, “kan det inte ges
ens
en enda pers. i tempus presens?”

Bekänna måste vår magister,
att därvidlag fanns vissa brister.
En varulv sine imperfecto
var contradictio in adjecto.

Varulven satt med tårad lins.
Han visste att han fanns och
finns.
Därtill kom också fru m.m.
som även måste existera.

...

Christian Morgenstern,
La lupfantomo

*tradukita de Bertilo Wenner-
gren*

Jen lupfantom’ de famili’
meznokte iam kuris for
al toambo de la profesor’.
kaj petis pri konjugaci’.

Do diktis tiu dokta ul’
starante sur la kructabul’
dum lup’ senmovva kiel splinto
atentis vortojn de l’ mortinto.

De “lupfantomo”, simpla rek-
ta,
tra “lupfintomo”, plej perfek-
ta,
plu “lupfontomo”, iom rara,
ĝis “lupfuntomo”, ho,
koŝmara.

Ĉi participoj plaĉis multe
al la fantomo, kaj rezulte
ĝi petis: “Legu plu el PIV-o
pri participoj en pasivo.”

La viro ĉagreniĝis tamen:
“Jam fermis mi per fin’ kaj
amen,
ĉar netransiraj bestoj feblas
kaj la pasiv’ neniam eblas.”

Sed lupfantomo pri transiro
ja spertas pli ol eĉ vampiro.
La lup’ revenis larmokula
al sia famili’ ulula.

...

Traduko de la Germana poemo "Der Werwolf" de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 - †1914-03-31) en hispana de Hans Eiseneck.

Arg-825-1656 (2013-02-13 18:46:00)

Tiu ĉi trsduko en la kastilian lingvon troviĝas en <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html>.

Traduko de la Germana poemo "Der Werwolf" de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 - †1914-03-31) en la Svedan de Sven Collberg.

Arg-825-1654 (2013-02-13 17:00:43)

Tiu ĉi francigo troviĝas ne la reterjo <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html#sv>.

Traduko de la Germana poemo "Der Werwolf" de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 - †1914-03-31) en Esperanton de Bertilo Wennergren.

Arg-825-1653 (2013-02-14 23:29:47)

Vidu la retejon <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html>.